

Oxana Greadcenco

Eschimos

Ilustrații: Ivanka Costru

București
2025

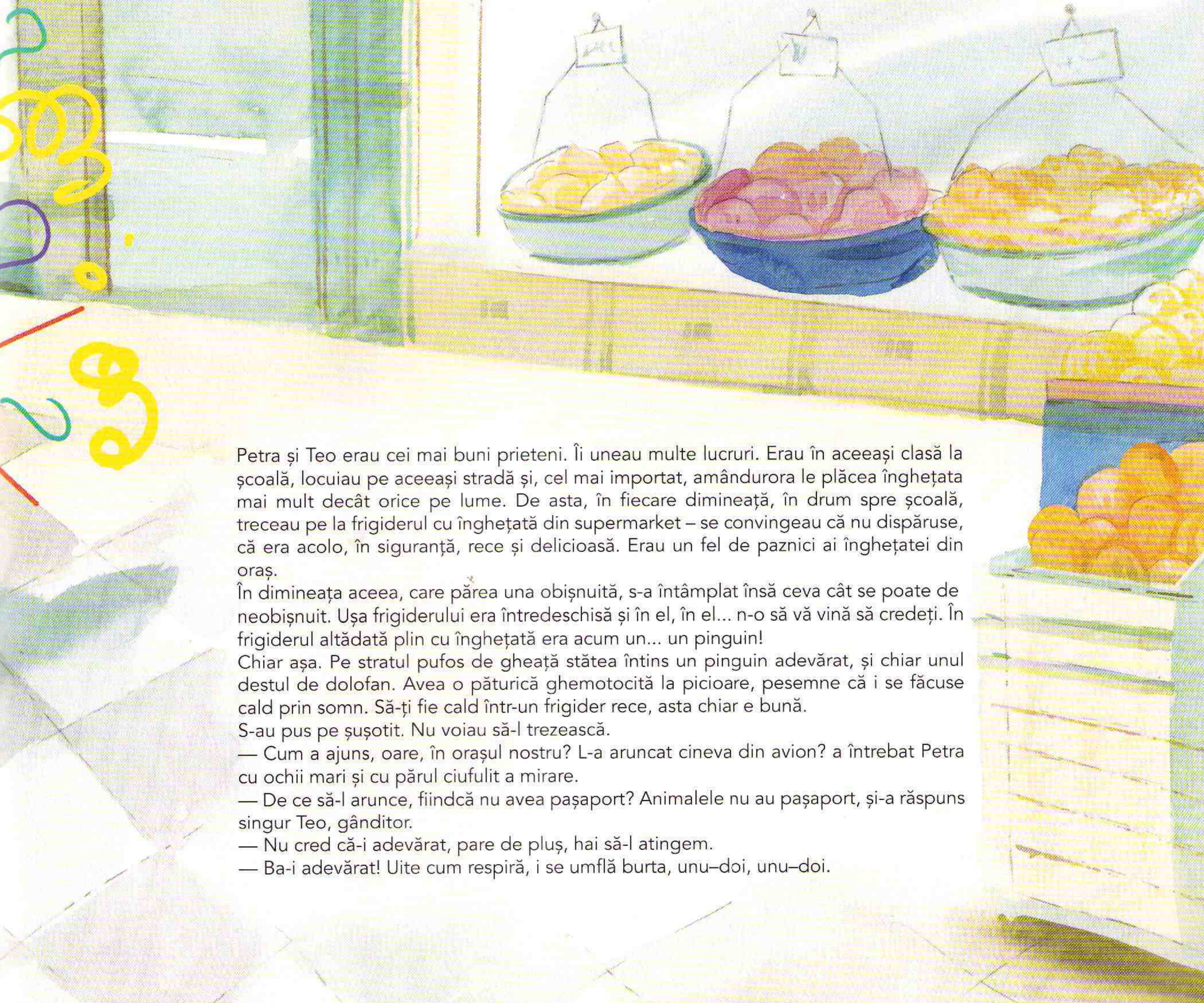
 VELANT
CĂRȚI ÎNSEMNATE.

LBRIS

We know books

BADBE
Ice Cream
COLLECTION

Petra și Teo erau cei mai buni prieteni. Îi uneau multe lucruri. Erau în aceeași clasă la școală, locuiau pe aceeași stradă și, cel mai important, amândurora le plăcea înghețata mai mult decât orice pe lume. De asta, în fiecare dimineață, în drum spre școală, treceau pe la frigiderul cu înghețată din supermarket – se convingeau că nu dispăruse, că era acolo, în siguranță, rece și delicioasă. Erau un fel de paznici ai înghețatei din oraș.

În dimineața aceea, care părea una obișnuită, s-a întâmplat însă ceva cât se poate de neobișnuit. Ușa frigiderului era întredeschisă și în el, în el... n-o să vă vină să credeți. În frigiderul altădată plin cu înghețată era acum un... un pinguin!

Chiar așa. Pe stratul pufos de gheață stătea întins un pinguin adevărat, și chiar unul destul de dolofan. Avea o păturică ghemotocită la picioare, pesemne că i se făcuse cald prin somn. Să-ți fie cald într-un frigider rece, asta chiar e bună.

S-au pus pe șușotit. Nu voiau să-l trezească.

— Cum a ajuns, oare, în orașul nostru? L-a aruncat cineva din avion? a întrebat Petra cu ochii mari și cu părul ciufulit a mirare.

— De ce să-l arunce, fiindcă nu avea pașaport? Animalele nu au pașaport, și-a răspuns singur Teo, gânditor.

— Nu cred că-i adevărat, pare de pluș, hai să-l atingem.

— Ba-i adevărat! Uite cum respiră, i se umflă burta, unu–doi, unu–doi.

Petra a încuviințat din cap. Avea dreptate Teo, părea adevărat. S-a aplecat, a întins nasul spre pene (cine nu ar fi curios să afle cum miroase un pinguin?) și a strănutat tare de tot.

Pinguinul a sărit alarmat, deschizând ochii și privindu-i curios.

— Uf, ce m-ați speriat, micuților! Eu sunt Eschimos, am ajuns astănoapte în oraș.

Copiii amuțiseră de uluire. Nu doar că era un pinguin adevărat, era un pinguin care vorbea pe înțelesul oamenilor!

— Tu... tu vorbești?! a șoptit Petruța.

— Doar când sunt trezit brusc! În rest, sforăi, dar elegant, i-a răspuns pinguinul, scuturându-și penele ca un domn deranjat de zgomot. Mă numesc Eschimos, încântat de cunoștință!

— E... e vis? a întrebat Teodoraș și s-a ciupit de braț, apoi a ciupit-o zdravăn și pe Petra.

— Heeei, doare!

— OK, nu e vis.

